

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. K.**, bytom v B., J. X., zastúpenej AK Balara, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Košická 56, proti žalovanému **Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 52, za účasti pribratého účastníka konania **N., s.r.o.** so sídlom v B., Š. X., zastúpeného JUDr. Júliusom Fígerom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mickiewiczova 6, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OLP/6956/2009 zo dňa 9. novembra 2009, o odvolaní pribratého účastníka konania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 215/2010-124 zo dňa 21. októbra 2011 v časti výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 215/2009-124 zo dňa 21. októbra 2011 v napadnutej časti výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu domáhajúceho sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OLP/6956/2009 zo dňa 9. novembra 2009, ktorým zmenil rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava č. RUVZ/31-15931.2/2007 zo dňa 18. augusta 2009 tak, že žiadosti účastníka konania, firmy N., s.r.o. vyhovuje a s návrhom na uvedenie priestorov „V.“ do prevádzky podľa § 13 ods. 4 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 46 a § 47

o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov súhlasí. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal s prihliadnutím na ust. § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) vychádzajúc z neúspechu žalobkyne a zo skutočnosti, že úspešný žalovaný nemá na náhradu trov konania zo zákona nárok. V odôvodnení uviedol, že vzhľadom na okolnosť, že ustanovenie § 250k ods. 1 OSP neupravuje rozhodovanie o trovách konania pribratých účastníkov konania, postupoval podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 150 ods. 1 OSP, pričom dospel k záveru, že v danom prípade nastali okolnosti osobitného zreteľa vzhľadom na povahu predmetu konania a na charakter súdneho konania podľa piatej časti druhej hlavy OSP, preto pribratému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Vyslovil názor, že okolnosťami osobitného zreteľa je skutočnosť, že spoločnosť N., s.r.o. Bratislava bola pribratá do konania z dôvodu, že by ako stavebník a ako účastník správneho konania mohla byť dotknutá prípadným zrušením napadnutého rozhodnutia žalovaného. Poukázal na to, že sa jedná o konanie vo vzťahu k tomuto účastníkovi nesporné, v rámci konania pred súdom nebolo vykonávané dokazovanie a všetky úkony pribratého účastníka konania po podaní žaloby nemali vplyv na výsledok súdneho konania, jeho činnosť nebola v konaní posudzovaná. Ďalej poukázal na účel zákonodarcu na pribratie subjektov, ktorí boli účastníkmi správneho konania a ktorých práva by mohli byť zrušením žalobou napadnutého rozhodnutia dotknuté, ktorým bola okolnosť, aby boli informovaní o priebehu súdneho konania, v ktorom sa jedná o ich právach, priznaných v správnom konaní. Zdôraznil však, že ich pribratie nemá vplyv na rozsah súdneho prieskumu, ktorý je daný obsahom žaloby, ani na predmet prieskumu, ktorý je daný obsahom administratívneho spisu a rozhodnutiami.

Proti tomuto rozsudku voči časti výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie pribratý účastník konania navrhujúc, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu o nepriznaní trov konania a rozhodol o povinnosti žalobkyne zaplatiť mu náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že podľa jeho názoru pribratý účastník správneho konania má výsostný záujem na priebehu a výsledku rozhodnutia súdu v rámci správneho súdnictva ako záruky zákonnosti v konaní správnych orgánov, že nemá postavenie pasívneho „prizerajúceho sa“ účastníka konania a že v súdnom konaní má rovnocenné postavenie ako žalobca, prípadne žalovaný, pretože súd koná o jeho právach. Zastával názor, že súd pri skúmaní, či boli splnené zákonom ustanovené predpoklady na povolenie prevádzky v rodinnom dome majiteľky jedinej spoločníčky a konateľky spoločnosti N., s.r.o., nemohol nezaoberať sa subjektívnymi dôvodmi dlhodobej nečinnosti Regionálneho úradu verejného

zdravotníctva pri rozhodovaní o žiadosti, na základe ktorej vykonal kontrolu v prevádzke dňa 13. februára 2006 a nezistil žiadne okolnosti na nepovolenie prevádzky, ďalej nezákonného rozhodnutia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva o „zastavení“ správneho konania na základe nepravdivého tvrdenia o telefonickom spät'vzatí žaloby, na základe ktorej bola vykonaná kontrola dňa 13. februára 2006, a napokon zdĺhavosti konania Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v dôsledku podaní žalobkyne a jej príbuzných, ktorých účelom bolo znemožniť užívanie jeho rodinného domu na účely, na ktoré ho stavebný úrad kolaudáciou schválil, a postihovať ho za údajné spáchanie správneho deliktu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu príbratého účastníka nemožno priznať úspech.

Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov má samostatnú povahu, preto aj správne súdnictvo má samostatnú povahu (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP). Konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je špecifickým konaním. Z týchto dôvodov väčšina procesných inštitútov je v správnom súdnictve upravená osobitne a odlišne od všeobecného súdnictva.

Použitie iných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku prichádza do úvahy len analogicky na základe ustanovenia § 246c ods. 1 prvá veta OSP, podľa ktorého pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Primeranosť znamená obdobné použitie, t. j. analogickú aplikáciu všeobecných ustanovení OSP, ustanovení o konaní v prvom stupni a ustanovení o opravných prostriedkoch. Primeranosť použitia týchto ustanovení je limitovaná účelom a cieľom správneho súdnictva (§ 244 OSP) a so zreteľom na tento účel ich treba aj aplikovať a vykladať.

V správnom súdnictve v konaní o žalobách rozhoduje súd o náhrade trov konania predovšetkým podľa § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania;

môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ide o osobitné ustanovenie, ktoré upravuje iba právo na náhradu trov konania úspešného žalobcu a v odseku 1 v podstate vylučuje primerané použitie § 142 OSP, hoci úspech v konaní sa u žalobcu posudzuje rovnako ako pri použití § 142 OSP.

Právo na rozhodnutie o náhrade trov konania v súlade so zákonom (Robins c. Spojené kráľovstvo z 23. septembra 1997) je tiež *ratione materiae* obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (pozri bližšie Nález Ústavného súdu SR III. ÚS 212/09-26).

Z uvedeného je zrejmé, že podľa § 250k ods. 1 OSP v konaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov náhradu trov konania možno priznať len úspešnému žalobcovi.

Nemožnosť priznania náhrady trov konania úspešnému žalovanému resp. účastníkom konania, ktorých súd pribral do konania podľa § 250 ods. 1 veta druhá OSP, by síce mohla byť chápaná ako narušenie zásady rovnosti účastníkov konania, avšak na druhej strane za súčasnej právnej úpravy nemožno od žalobcu spravodlivo žiadať, aby nahradil trovy vzniknuté účastníkovi, ktorého súd musí podľa § 250 ods. 1 veta druhá OSP do konania, hoci žalobca jeho pribratie do konania sám ovplyvniť nemohol.

V tejto súvislosti možno poukázať napr. na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. II. ÚS 56/05 z 22. júna 2005, podľa ktorého *„aj úprava platenia a náhrady trov konania obsiahnutá najmä v Občianskom súdnom poriadku určuje, či sa právo na súdnu ochranu naplní reálnym obsahom (čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Prístup k súdnej a inej právnej ochrane totiž závisí aj od toho, či účastník konania má alebo nemá vytvorené ekonomické predpoklady na uplatnenia tohto základného práva bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Preto procesné predpisy, ktoré upravujú platenie a náhradu trov konania, treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Pritom treba dbať na to, aby nikto len z dôvodu, že uplatní svoje základné právo na súdnu ochranu bez zreteľa na jeho postavenie v konaní, neutrpel materiálnu ujmu v dôsledku platenia trov konania, za predpokladu, že taký účastník konania bol úspešný s uplatnením svojho procesného stanoviska a dosiahol, že sa návrh alebo žaloba proti nemu právoplatne zamietli alebo dosiahol procesný úspech iným*

zákonom dovoleným spôsobom“.

Vychádzajúc z uvedených zákonných ustanovení a zásad rozhodovania o trovách konania v správnom súdnictve, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie krajského súdu v napadnute časti trov konania ako vecne správne potvrdil (§ 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2012

JUDr. Jaroslava Fúrová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská